νηστεία

νηστεία, η, ουσ. [<αρχ. νηστεία], η νηστεία. **1.** η αποχή για ένα ορισμένο διάστημα από συγκεκριμένες δραστηριότητες (ιδίως σε ζητήματα διατροφής) για θρησκευτικούς ή ιατρικούς λόγους: «σε όλο το διάστημα της Σαρακοστής κάνω πάντα νηστεία || πάχυνα πολύ και πρέπει ν' αρχίσω τη νηστεία». **2.** η αποχή από τις απολαύσεις της ζωής, ιδίως από το σεξ, η οποία βιώνεται ως στέρηση: «τον τελευταίο καιρό δεν μπορώ να σταυρώσω γκόμενα κι έχω τρελαθεί στη νηστεία»·

- *είναι νηστεία και προσευχή,* ειρωνική αναφορά σε άτομο που απέχει από τις απολαύσεις της ζωής, ιδίως από το σεξ, γιατί ασχολείται με ζήλο με κάτι: «έχει πέσει με τα μούτρα στο διάβασμα για να πάρει το πτυχίου του, και είναι νηστεία και προσευχή». Από την εικόνα του θρησκευόμενου ατόμου που ακολουθεί πιστά τις επιταγές της Εκκλησίας·

- *χαλώ τη νηστεία,* για κάποιο λόγο τη διακόπτω: «επειδή ένιωσα αδυναμία, χάλασα τη νηστεία».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας